

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 3T/160/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413010425
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Alman
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1413010425.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Almanu a prísediacich Bc. Ľubice Tichej a Oľgy Navarčíkovej v trestnej veci proti obžal. P. O. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10. septembra 2015 takto

rozhodol:

Obžalovaný
P. O., H.. XX.XX.XXXX/XXXX N. R., R. C. R., R..Č.. N. Ú.
F.,

sa uznáva za vinného,

že

1/obžal. P. O.

po tom, čo obžal. J.J. v presne nezistenom čase v marci 2006 v Trnave, na Bratislavskej ceste, v nestotožnenom pohostinstve oboznámil obžal. J.N. s tým, že pozná ľudí, ktorí sú schopní vybaviť poskytnutie úveru, ktorý nebude potrebné splácať a obžal. J.N. by mohol takto získať peniaze, obžal. J.J. následne sprostredkoval stretnutie medzi obžal. P. O. a obžal. J.N., pri ktorom obžal. P.N. O. oboznámil obžal. J.N. s ďalším postupom a jeho úlohou pri získavaní úveru a po zrealizovaní ďalších úkonov smerujúcich k získaniu úveru zo strany obžal. P. O., vrátane zabezpečenia fiktívnych dokladov o zamestnaní a zárobku pre obžalovaných J.N. a K.Š., obžal. P. O. odviezol obžal. J.N. a obžal. K.Š. v presne nezistenom čase dňa 28.04.2006 z Trnavy do Bratislavy, na Saratovskú ulicu k pobočke poškodenej Slovenskej sporiteľne, a.s., pričom počas vesty a pred pobočkou inštruoval obžal. J.N. a obžal. K.Š. ohľadom ich postupu pri získavaní úveru a potom v uvedenej pobočke Slovenskej sporiteľne, a.s. uzatvoril obžal. J.N. ako dlžník zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. zaviazala poskytnúť obžal. J.N. úver vo výške 300.000,-Sk (9.958,18€), ktorý sa obžal. J.N. zaviazal uhradiť 119 splátkami po 4.135,-Sk (137,26€), hoci vedel, že úver splácať nebude a obžal. K.Š. uzatvoril na rovnakom mieste a v rovnakom čase ako ručiteľ dohodu o ručení s veriteľom Slovenskou sporiteľňou, a.s., v ktorej sa zaviazal uhradiť

pohľadávku veriteľa vyplývajúcu z vyššie uvedenej zmluvy o úvere, ak dlžník pohľadávku riadne a včas neuhradí, hoci obžal. K.Š. vedel, že záväzky vyplývajúce z dohody o ručení nesplní. Poskytnutie úveru bolo schválené vedúcou uvedenej pobočky Slovenskej sporiteľne, a.s., ktorá vychádzala z mylného predpokladu, že údaje o obžal. J.N. ohľadom jeho zárobku a zamestnania uvedené v žiadosti o poskytnutie úveru, v dokladoch predložených k žiadosti o úver a v dokladoch týkajúcich sa ručiteľa obžal. K.Š. predložených k žiadosti o úver sa zakladajú na pravde. Po uzatvorení zmluvy o úvere boli obžal. J.N. vyplatené pracovníkmi poškodenej spoločnosti úverové prostriedky vo výške 290.000,-Sk(9.626,24€), ktoré následne odovzdal pred pobočkou Slovenskej sporiteľne, a.s. obžal. P. O. a takto vznikla poškodenej spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. celková škoda vo výške 492.065,-Sk(16.333,57€), ktorá je určená čiastkou, ktorú by dlžník zaplatil pri riadnom splácaní úveru,

2/ obžal. P. O.

dňa 10.03.2006 v presne nezistenom čase v pobočke ČSOB, a.s. na Štefánikovej ul.č. 26 v Trnave uzatvoril zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej získal bez účelový úver vo výške 2.655,51€, ktorý sa zaviazal splatiť v 36 mesačných splátkach po 89,02€, pričom podmienky pre poskytnutie spotrebiteľského úveru splnil tak, že uviedol spol. ČSOB, a.s. do omylu, pretože síce si dňa 09.03.2006 otvoril v tejto banke účet č. 4003318928/7500, ale na tento účet si nechal od spol. REVLÁ, s.r.o. Opoj č. 238 poukázať sumu 536.71€ ako mzdu a predložil aj potvrdenie o príjme a výplatné pásky od spol. REVLÁ, s.r.o. Opoj, hoci pre tohto zamestnávateľa nikdy nepracoval a nakoniec takto vylákaný úver nesplácal, čím spol. ČSOB, a.s. Michalská 18, Bratislava spôsobil škodu vo výške 3.204,90€, (skutok pôvodne uvedený v bode 1/ rozsudku Okresného súdu Trnava 4T/9/2010),

3/ obžal. P. O.

dňa 22.03.2006 v pobočke Slovenskej sporiteľne, a.s. (ďalej aj „poškodená spoločnosť“) na Saratovskej ulici č. 28 v Bratislave požiadal obžal. P. O. o poskytnutie splátkového úveru, pričom ako žiadateľ o splátkový úver predložil pracovnú zmluvu so spoločnosťou Revla, s.r.o., potvrdenie o výške príjmu a výplatné pásky za poškodenou spoločnosťou požadované obdobie, ktoré mali byť podľa údajov v nich uvedených vystavené spoločnosťou Revla, s.r.o. so sídlom Opoj č. 238, hoci v nej v skutočnosti nikdy nepracoval. Obžal. J.J. ako ručiteľ tohto splátkového úveru predložil na rovnakom mieste a v rovnaký deň pri žiadosti o poskytnutie úveru poškodenej spoločnosti pracovnú zmluvu so spoločnosťou Revla, s.r.o., potvrdenie o výške príjmu a výplatné pásky za poškodenou spoločnosťou požadované obdobie, ktoré mali byť vystavené spol. Revla, s.r.o. Opoj 238, hoci v tejto spoločnosti nikdy nepracoval. Na základe uvedených sfaľovaných dokladov bola žiadosť o poskytnutie úveru poškodenou spoločnosťou vychádzajúcou z presvedčenia o ich pravosti, schválená, pričom dňa 04.04.2006 obžal. P. O. ako žiadateľ a obžal. J.J. ako ručiteľ podpísali v pobočke Slovenskej sporiteľne a.s. v Bratislave zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poškodená spoločnosť dňa 04.04.2006 obžal. P. O. previedla na jeho účet peňažné prostriedky vo výške 350.000,-Sk, čím bola Slovenskej sporiteľni, a.s. Suché Mýto č. 4, Bratislava spôsobená škoda vo výške 350.000,-Sk (11.617,87€), (skutok pôvodne uvedený v rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/119/2012 vo veci obžal. P. O.), pričom obžal. P. O. spôsobil vyššie uvedenými čiastkovými útokmi celkovú škodu vo výške 31.156,34€,

t e d a

obžal. P. O. v bode 1/, 2/, 3/ rozsudku

-čiastočne samostatne, čiastočne spoločným konaním vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru a spôsobil tak značnú škodu,

č í m s p á c h a l

obžal. P. O. v bode 1/, 2/, 3/ rozsudku

zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona v časti spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona súd zrušuje výrok o vine a treste v rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/119/12 zo dňa 22.10.2013, právoplatný 22.10.2013, výrok o vine v bode 1/ rozsudku Okresného súdu Trnava sp.zn. 4T/9/10 zo dňa 18.10.2011, právoplatný 18.11.2011.

Podľa § 44 Trestného zákona súd u neho upúšťa od uloženia súhrnného trestu s poukazom na rozsudok Krajského súdu Trnava sp.zn. 6T/1/08 zo dňa 01.02.2012, právoplatný 20.02.2013, nakoľko trest uložený skorším rozsudkom je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a dostatočný.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd odkazuje poškodenú spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, IČO: XX XXX XXX, s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci proti obžal. P. O. bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie výsluchom obžal. P. O., výsluchom svedkov - predtým spoluobžalovaných A. H., E. Š., A. A., prečítaním výpovedí neprítomných svedkov a oboznámením listinných dôkazov.

Zástupkyňa poškodenej spol. Slovenská sporiteľňa, a.s. sa na hlavné pojednávanie dňa 03.07.2014 nedostavila a tak súd prečítal uplatnený nárok jej zástupkyne N. Š. z prípravného konania, kde sa táto pripojila k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody vo výške 14.609,37,-Eur.

Obžalovaný P. O. súhlasil so zmenou senátu v danej veci a k poučeniu podľa § 257 Trestného poriadku z hlavného pojednávania zo dňa 03.07.2014, kedy urobil vyhlásenie o vine uviedol, že vyhlásenie o vine urobil po porade s obhajcom, s ktorým sa mohol radíť rovnako dobrovoľne odpovedal na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/,d/,f/,g/,h/ Trestného poriadku. Súd na hlavnom pojednávaní dňa 18.06.2015 opäť zákonným spôsobom poučil obžalovaného v zmysle ust. § 257 Trestného poriadku na základe pokynu odvolacieho súdu a vtedy obžalovaný neurobil žiadne vyhlásenie v zmysle § 257 Trestného poriadku. K veci uviedol, že pre odstup času si už na nič nepamätá. Vie, že Š. B. H. podpisovali nejakú zmluvu so Slovenskou sporiteľňou, ale nepamätá sa čo bolo jej obsahom. Nepamätá sa či pomáhal Š. B. H. pri podpise tejto zmluvy, on pri podpise zmluvy nebol.

V prípravnom konaní obžalovaný O. uviedol, že skutočnosti uvedené v uznesení o stíhaní sa môžu zakladať na pravde, na podrobnosti prípadu si už s odstupom nespomína. H. B. Š. pozná, týmto dal nejaké doklady, ktoré mali predkladať v Slovenskej sporiteľni, aké to boli doklady už nevie ale tie doklady boli fiktívne. Viezol H. B. Š. do Slovenskej sporiteľne k podpisu zmlúv do Dúbravky. Buď H., B. Š. mu dali nejaké peniaze zo Slovenskej sporiteľne, nevie v akej výške, ani čo s tými peniazmi urobil. Neinštruoval H. B. Š. k správaniu sa v banke. V ďalšom využil svoje právo a nevypovedal. K prečítanej výpovedi z prípravného konania obžalovaný O. uviedol, že peniaze, ktoré dostal od H. B. Š. pochádzali z pôžičky. Nemali spolu dohodu, že by im mal tieto peniaze vrátiť. Obžalovaný O. následne požiadal súd aby bolo ďalšie konanie vedené v jeho neprítomnosti. Súd upozornil obžalovaného na to, že v prípade konania v jeho neprítomnosti súd na čítanie výpovedí neprítomných svedkov a znaleckých posudkov už nebude vyžadovať jeho súhlas. Obžalovaný vzal uvedené poučenie na vedomie a poďakoval súdu za porozumenie.

Svedok, predtým spoluobžalovaný A. A. uviedol, že za ním prišiel H. ešte s jedným mužom ohľadne vybavenia úveru a on dohodol jeho stretnutie s O.. Vie že oni potom spolu jednali o nejakom úvere. O. tvrdil, že vybavuje úvery a že vybaví všetky papiere, doklady, pracovné zmluvy, výplatné pásky, že spolu založia účet a on to už len podpíše. O. to tak aj urobil, prefocoval občianske preukazy a on to len S. S. P. X. E. Ú. pre H. X. R. K. M. F. T. T. H. sa nevyjadroval či v tej dobe mal nejaké zamestnanie. Nevie prečo H. nešiel vybaviť úver priamo do banky, asi mu úver nechceli dať, alebo nepracoval.

Svedok, predtým spoluobžalovaný A. H. uviedol, že sa dozvedel, že Janko pozná niekoho, ktorý dokáže vybaviť úver 100.000,-Sk, ktorý by nemusel splácať a každý by z toho niečo mal. Tak sa stretol s Jankom a Gombíkom, pričom on, ako osoba ktorá mala úver brať by dostal mal sľúbených 40.000,-Sk. O. na stretnutí povedal, že dokáže vybaviť všetky papiere ako potvrdenia o príjme. Od neho potreboval len občiansky preukaz a kartu zdravotného poistenia, ktoré si O. prefotil. Potom asi po 1-3 týždňoch mal už všetko pripravené a on tieto doklady len podpísal a potom mal už len čakať na termín, kedy pôjdu úver vybaviť. Asi v apríli 2006 išli do Dúbravky do budovy Slovenskej sporiteľne a O. mu ukázal pani ku ktorej má ísť, kde je ver vybavený. Tam zistil, že zo sumy 100.000,-Sk je zrazu suma 300.000,-Sk, ale nič nepovedal, len podpísal všetky papiere. Ako ručiteľ tam s ním bol Š.. Potom mu vydali peniaze, ktoré vonku odovzdal O.Í.. Tento mu dal 7.000,-Sk s tým, že zvyšok dostane neskôr. Nevie či niečo dostal B. Š.B.. V súvislosti s touto vecou mu dal ešte O. aj papiere na založenie účtu v Slovenskej sporiteľni, ktorý založil v Trnave. Podľa neho mu bolo vyplatených 300.000,-Sk, ale osobne ich neprepočítaval. V zmluvách, ktoré pospisoval bolo normálne písané splácanie úveru. Myslí, že z úveru splatil len prvú splátku, nevie v akej výške. Dostal domov aj výzvy na splácanie splátok, myslí, že v papieroch bola aj výsledná suma, ktorú mal zaplatiť, ale nevie v akej výške. Pokiaľ vie, Slovenská sporiteľňa voči nemu civilné konanie nevedla. Na papieroch, ktoré mu dal O. podpísať bolo napísané, že mal údajne poracovať vo firme Duka Slovakia, ale on v tejto firme nepracoval.

Svedok, predtým spoluobžalovaný E. Š. využil na hlavnom pojednávaní svoje právo a odmietol vo veci vypovedať. Súd preto prečítal jeho výpoveď z prípravného konania s poukazom na judikát Najvyššieho

súdu SR R 35/1975 a R 14/2011. E. Š. v prípravnom konaní uviedol, že sa v Trnave stretol s mužom, ktorý mu sľúbil vybaviť úver.

Potreboval na to jeho prefotený občiansky preukaz a kartu poistenca. V súvislosti sa tým si mal založiť účet, na čo dostal 500,-Sk. Potom dostal pokyn vybrať zo svojho účtu 27.000,-Sk.

Neskôr asi o dva týždne mu ten chlap volal, že sa ide vybaviť úver, ale najskôr musí ísť robiť ručiteľa H.. V aute už sedel aj H.. Cestou do Bratislavy im ten muž dával inštrukcie ako sa majú správať, za akou ženou majú v banke ísť. Po príchode do Bratislavy, a do pobočky banky im muž ukázal ženu, ku ktorej majú ísť, a inštruoval ho, že keby sa pýtala, má povedať, že pracuje ako vodoinštalatér v spoločnosti REVLA. Po príchode k tej pani v banke bola už zmluva pripravená, pani im kázala ju len podpísať. Podpísal ju spolu s H.. Výška úveru, ktorý bral H. bola 300.000,-Sk. H. potom išiel ku okienku pre peniaze, po vyjdení z banky odovzdal H. vrecko s peniazmi tomu mužovi.

Súd po splnení zákonných podmienok prečítal výpovede neprítomných svedkov.

JUDr. N. Š. sa vyjadrovala k výške spôsobenej škody a uviedla, že úver bol poskytnutý vo výške 300.000,-Sk, mal byť mesačne splácaný výškou 4.135,-Sk. H.

zaplatil len 3.669,05 Sk a zostatok úveru bol 440.121.88 Sk ku dňu 02.01.2009. K veci uviedla, že pán H. požiadal o úver 300.000,-Sk, k žiadosti predložil potvrdenie zamestnávateľa Duka Slovakia s príjmom 21.318,-Sk. Klient tiež predložil výplatné pásky a pracovnú zmluvu, preukaz poistenca a občiansky preukaz. Ako ručiteľ úveru bol E. Š., ktorý tiež predložil potvrdenie o príjme od zamestnávateľa REVLA, s.r.o., výplatné pásky, preukaz poistenca a občiansky preukaz.

A. A. uviedol, že je na jeho osobu evidované motorové vozidlo, ktoré ale nemá a nemal k dispozícii. O evidenciu auta na jeho osobu ho požiadal Z. S.. Jednalo sa o auto čiernej farby, evidenčného čísla TT 149 CP, ale s koncovkou si nie je celkom istý. Na tomto aute jazdil S. a nejaký pán menom Ivan, ktorého nepozná.

S. E. sa vyjadroval k vozidlu Octavia PK 322 BG a nič podstatné k veci neuviedol.

Z. Š. uviedla, že je na papieri konateľkou spoločností REVLA, s.r.o. a DUKA, s.r.o.. Požiadal ju o to S. N., že si tak privyrobit nejakú korunu. On tiež vybavoval všetky papiere. V týchto spoločnostiach nijakých zamestnancov nezamestnávala, nikdy nevystavovala za tieto spoločnosti žiadne zmluvy, ani výplatné pásky ani potvrdenia o príjmoch, nemala ani pečiatky týchto spoločností.

S. N. uviedol, že Z. Š. pozná, ale o spoločnostiach REVLA a DUKA nevie nič.

H. Q., E. C. B. B. Ď. sa vyjadrovali k mechanizmu a spôsobe vybavovania úveru.

Z listinných dôkazov súd oboznámil protokoly o rekognícii z ktorých vyplýva, že obžalovaný H. B. Š. opoznali obžalovaného O.. Súd oboznámil aj doklady k motorovým vozidlám, výpisy hovorov, správy mobilných operátorov k telefónnym číslam.

Zo správy o úmrtí vyplýva, že osoba Q. zomrela. Súd oboznámil aj správy sociálnej poisťovne z ktorých vyplýva, že obžal. H. v rozhodnom období nebol nikde zamestnaný. Z dokladov o úvere vyplýva, že o úver vo výške 300.000,- Sk žiadal obžalovaný A. H., pričom predložil potvrdenie o príjme od spol. DUKA Slovakia, s.r.o., so sídlom Opoj 238, výplatné pásky a pracovnú zmluvu. Ako ručiteľ mal byť E. Š., s predloženým potvrdením o zamestnaní od spol. REVLA, s.r.o. so sídlom Opoj 238, výplatné pásky a pracovnú zmluvu.

Z registra trestov a posudkov na obžalovaných vyplýva, že do spáchania skutku bol obžal. P. O. sedemkrát súdne trestaný, z toho dva krát sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, po spáchaní skutku bol štyrikrát súdne trestaný.

Súd oboznámil súdne spisy a súdne rozhodnutia vo veciach, kde u obžalovaných prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnných, resp. spoločných trestov.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 2T/193/2011, zo dňa 12.06.2012, právoplatným dňa 28.06.2012 bol obžal. A. A. odsúdený pre trestný čin úverového podvodu podľa § 222 ods. 4 Trestného zákona a iné na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov, so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Skutkov pre ktoré bol uznaný vinným sa dopustil 22.3.2006 a 10.04.2006.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV. sp.zn. 3T/119/12, zo dňa 22.10.2013, právoplatným dňa 22.10.2013 bol obžal. P. O. uznaný vinným z trestného činu úverového podvodu podľa § 222 ods.1,

ods. 3 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť dňa 22.03.2006, za čo súd u neho upustil od uloženia súhrnného trestu.

Rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp.zn. 4T/9/2010, zo dňa 18.10.2011, právoplatným 18.11.2011 bol obžal. P. O. uznaný vinným z trestného činu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, ktorý mal spáchať v dvoch skutkoch a to 10.03.2006 a 01.03.2007, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov a 2 mesiace so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp.zn. 3T/30/2011, zo dňa 23.01.2012, doručeným obžalovanému 08.02.2012, právoplatným dňa 21.02.2012 bol obžal. P. O. uznaný vinným z trestného činu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť dňa 31.08.2010, za čo súd u neho upustil od uloženia súhrnného trestu.

Rozsudkom Krajského súdu Trnava, sp.zn. 6T/1/2008, zo dňa 01.02.2012, právoplatným dňa 20.02.2013 bol obžal. P. O. uznaný vinným z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 rokov 6 mesiacov, so zaradením do III. nápravno-výchovnej skupiny, pričom súd zároveň zrušil výrok o treste vo veci Okresného súdu Trnava sp.zn. 4T/9/2010.

Rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp.zn. 5T/158/2006, zo dňa 28.03.2007, právoplatným dňa 13.04.2007, bol obžal. A. H. uznaný vinným z trestného činu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť 27.03.2006, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Po vykonanom dokazovaní súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach, pričom dospel k záveru, že vina obžalovaného P. O. zo spáchania žalovaného skutku je jednoznačne preukázaná. Okrem jeho doznania sa je tento usvedčovaný aj výpoveďami spoluobvinených, teraz svedkov A. H., E. Š., A. A., výpoveďami svedkov a listinnými dôkazmi. Jednoznačne bolo preukázané, že to bol práve obžalovaný O., ktorý zabezpečil pre H. B. Š. fiktívne pracovné zmluvy a potvrdenia o príjme, na základe ktorých bola potom s H. ako veriteľom a Š. ako ručiteľom spísaná úverová zmluva na poskytnutie veru vo výške 300.000,-Sk, pričom vyplatená bola suma 290.000,-Sk. Z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX jednoznačne vyplýva, že výška úveru bola 300.000,-Sk, výška splátky úveru bola 4.135,00 Sk mesačne a počet dohodnutých splátok bol celkom 119. Z toho vyplýva, že škoda, ktorú obžalovaný O. spôsobil bola v tomto konkrétnom konaní vo výške 492.065,-Sk (16.333,57 Eur). Z výpovedí obžalovaného, svedkov a listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že potvrdenie o zamestnaní a výšky príjmov žiadateľa o úver ako aj ručiteľa boli falošné, čím došlo k uvedeniu poškodenej banky do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a splácanie úveru.

U obžalovaného P. O. je žalovaný skutok súčasťou pokračovacieho trestného činu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona vo vzťahu s čiastkovým útokom v bode 1/ rozsudku Okresného súdu Trnava, sp.zn. 4T/9/2010 a čiastkovým útokom uvedeným v rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn.

3T/119/2012, pričom celková výška škody, ktorú týmto pokračovacím trestným činom spôsobil je 31.156,34 Eur.

Súd jeho konanie právne kvalifikoval v zmysle podanej obžaloby ako zločin úverového podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 222 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona.

Podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona sa trestného činu úverového podvodu dopustí ten, kto vyláka od iného úver alebo zabezpečenie úveru tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí škodu veľkého rozsahu.

Podľa § 124 ods. 1 Trestného zákona škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Podľa § 124 ods. 2 Trestného zákona škodou sa rozumie v zmysle odseku 1 aj ujma na zisku, na ktorý by poškodený inak vzhľadom na okolnosti a svoje pomery mal nárok alebo ktorý by mohol odôvodnene dosiahnuť.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma

dosahujúca najmenej päťstónásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

K spôsobeniu škody na cudzom majetku pri trestnom čine úverového podvodu možno vo všeobecnosti uviesť, že trestný čin úverového podvodu je majetkový trestný čin, t.j. škodou pri tomto trestnom čine je potrebné rozumieť len spôsobenie majetkovej ujmy, úbytok na majetku poškodeného, ktorý je vyjadriteľný v peniazoch. Pri určení výšky škody sa v prvom rade vychádza z ceny veci, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v čase a v mieste činu obvykle predáva (§ 126 ods. 1 Tr.zák). Toto kritérium určovania výšky škody sa použije nielen na zisťovanie ceny veci, ale primerane aj na zisťovanie ceny iných majetkových hodnôt, služieb a taktiež úveru.

Úrok z poskytnutého úveru je cena peňažných prostriedkov, ktoré zmluvou o úvere veriteľ umožňuje čerpať dlžníkovi (je to cena za požičanie finančných prostriedkov), pričom úroky sú súčasťou peňažného záväzku dlžníka. Cena úveru, za ktorý sa úver poskytuje zahŕňa aj výšku zmluvne dohodnutých úrokov a preto prípadnú výšku spôsobenej škody pri trestnom čine úverového podvodu tvorí istina (reálne poskytnuté finančné prostriedky dlžníkovi) spoločne s úrokmi (ziskom, či výnosom veriteľa, ktorý vyjadruje úžitok veriteľa z požičania finančných prostriedkov dlžníkovi). Nie je žiadny dôvod, aby sa pri poskytovaní úveru postupovalo inak, pretože finančné prostriedky na základe úverových zmlúv sa obvykle poskytujú s úrokmi, teda veriteľ neposkytuje dlžníkovi finančné prostriedky zadarmo, ale ich požičanie podmieňuje uhradením odmeny, či zisku, ktorý sa od dlžníka odčerpáva v podobe hradenia úrokov. Z hľadiska trestného činu úverového podvodu je pritom úrok zisk, ktorý tvorí cenu poskytnutého úveru a nie ujma na zisku, pretože súčasťou ceny veci, služby, ale aj úveru je zisk a nie ujma na zisku. Výška úrokov ako aj suma finančných prostriedkov poskytovaná dlžníkovi je pritom zrejmá už z úverovej zmluvy a v prípade ak dlžník má v úmysle vôbec neplniť zmluvne dohodnuté podmienky (ak chce podvodným spôsobom vylákať od veriteľa úver) tak jeho úmyselným zavinením je pokryté nielen to, že nechce vrátiť požičané prostriedky (vrátiť úver), ale aj to, že nechce hradiť dohodnuté úroky.

Pokiaľ ide o zisťovanie ceny úveru, ktorý sa v mieste a čase činu obvykle predáva (požičiava), tak v bankovom sektore nie je dôvod nevychádzať z uzatvorenej zmluvy o úvere, teda z výšky dohodnutých úrokov uvedených v zmluve o úvere, pretože cena veci, či služby dohodnutá v rámci štandardného záväzkoprávneho vzťahu spravidla zodpovedá cene, za

ktorú sa vec (služba) v čase a mieste činu obvykle predáva. Preto ak z okolností prípadu nie je zrejmé niečo iné, nemožno dohodnutú cenu ako východisko pre určenie výšky škody bez ďalšieho spochybňovať.

Do ceny úveru, a tým aj do výšky spôsobenej škody, ktorá je zákonným znakom skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu, však nemožno zahrnúť napríklad úroky z omeškania, ktoré sú majetkovou sankciou (penalizáciou) za omeškanie dlžníka so splácaním úveru. (viď Právne listy - Úroky z úveru ako škoda pri úverovom podvode).

Pokiaľ ide o ukladanie trestu obžalovanému O., prichádzalo do úvahy ukladanie trestu v sadzbe od 5 rokov do 12 rokov. Ako vyplýva z vyššie citovaných listinných dôkazov, obžalovaný v súčasnej dobe vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov 6 za ďaleko závažnejší a trestne prísnejší trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 4 Trestného zákona. Súd s prihliadnutím na tento skôr uložený trest rozsudkom Krajského súdu Trnava, sp.zn. 6T/1/08, zo dňa 01.02.2012, právoplatný 20.02.2013, dospel k záveru, že trest uložený týmto skorším rozsudkom je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia dostatočný a preto súd u obžalovaného P. O. upustil od uloženia súhrnného trestu.

Súd v rámci adhézneho konania rozhodoval o riadne a včas uplatnenom nároku na náhradu škody poškodenej spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., ktorej zástupkyňa sa v prípravnom konaní pripojila s nárokom na náhradu škody vo výške 14.609,37,-Eur. Nakoľko sa však zástupkyňa poškodenej spoločnosti na hlavné pojednávanie nedostavila, súd nemohol, vykonať dokazovanie ohľadne uplatneného nároku a nakoľko by takéto dokazovanie presiahlo rámec dokazovania v trestnom konaní, odkázal poškodenú spoločnosť s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Do uvedeného výroku sú zahrnuté aj výroky o odkázaní tej istej poškodenej spoločnosti s nárokom na náhradu škody tam, kde došlo k ukladaniu spoločných trestov. Nakoľko súdy v predchádzajúcich konaniach Slovenskú sporiteľňu tak isto s celým nárokom odkazovali na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia, cestou Okresného súdu Bratislava IV, na Krajský súd v Bratislave.